Закурю ото цигарочку
Болгарського тютюну.
А сини мої, шинкарочко,
Загинули у війну.

То налляй мені ще чарочку
Угорського вина.
А сини мої, шинкарочко,
Загинули. Нема.

Зажурився. Бренді смокче він,
Баклажанну їсть ікру.
— А іще купити хочу я
Чеську кохту на стару.

Гроші є, на хліб зостанеться,
Ще ж і пенсія іде.
Хай походить вже, похвалиться
Що не гірше, як в людей.

Бо як центром йтимеш ввечері —
Чепурні усі такі.
Гарні пальта із Німеччини,
Югославськії хустки.

І болгарські ті цигарочки
Так і смалить все село.
…А синів моїх, шинкарочко,
Польським снігом замело.

1968